

Problemes del moment

Mesures de Govern sobre els proveïments

De primers de mes actual, per unes disposicions governamentals, ha estat prohibida la circulació de articles alimentaris que no vagin amb la corresponent guia oficial. Això vol dir, que totes aquelles persones que es desplaçaven als pobles de la comarca per a proveir-se dels articles alimenticios que a la plaça manquen, d'ací endavant no poden fer-ho sense incorrer en el perill de que els sigui decomisada la mercaderia que portin, pels agents de l'autoritat.

Aquestes disposicions es feien necessàries. Hem de convenir que això d'anar als pobles comarcan a buscar els queviures s'ha convertit en una immoralitat. Es una immoralitat perquè molts que els sobra diners, solament puguin obtenir els articles alimentaris que els manca, s'avenen a pagar preus exorbitants i fabulosos en detriment dels obrers que amb llur jornal no els permet de fer aquestes despeses. No cal que retreguem ací el que es paga per un quilo de farina, d'un quilo de patates i d'un litre d'oli. Es paguen uns preus tan alts que en mig de la gesta admirable que el poble porta a terme al Front de cara al'enemic, amb generositat tan lloable, la morbositat egoïsta de la reraguarda peca per immoral. I no estant solament la immoralitat dels preus alts, sinó que hi ha qui ha trobat un mitjà còmode per a muntar-se un negoci ambulant comprant al pobles de fóra els articles a grans preus, venent-los portats a domicili en cases d'ací la vila convingudes a l'efecte on en aquestes transaccions, aquell pobrable que ha muntat la seva botiga amb un sac i una garrafa penjada a l'esquena, obté quantiosos i immorals beneficis. Una immoralitat que tant pot ésser aplicada al qui ven, com al qui compra.

Tot això, per dignitat, ha d'acabar-se. Desenganyem-nos!

Ara bé; si no es pot anar a fora a cercar els aliments imprescindibles per a viure i a la plaça no n'hi han; que haurem de menjar? Molt bé les disposicions prohibint la circulació de gèneres incontrolats, però, immediatament cal que els organismes superiors facilitin els articles alimenticios per a el proveïment de la Vila, car si això no es fa així, tot volent solucionar aquest problema, no fariem res més que convertir-lo en un conflicte.

No hem de perdre de vista que el problema actual dels proveïments la seva solució esta fóra del camp d'acció del Municipi. L'Ajuntament no pot comprar res. Hi ha una Junta Nacional de Proveïments que compra, la qual distribueix els gèneres a les Vegueries, sota el control d'un Delegat d'aquesta Junta en cada Vegueria, segons llurs necessitats. El Delegat de Vegueria lliure els gèneres als Delegats Comarcals, d'acord a les necessitats dellurs respectives comarques. El mecanisme está bé, el que cal és que funcioni amb regularitat. A la prohibició de circular articles alimentaris sense guia, ha de facilitar-se els articles alimentaris que Vilafranca precisa, car del contrari, s'esdevindria un problema d'extrema gravetat. problema que l'Ajuntament per si sol, per no tenir facultats per a fer compres, es veuria impotent per a resoldre'l.

Suposem que en l'ànim del Delegat Comarcal, aquesta contingència ja haurà estat prevista. No desconeixem que la solució d'aquest problema ofereix algunes dificultats, però, amb bona col·laboració compenetració efectiva de tots els òrgans representatius del poble, creiem que podria trobar-se si no una solució total, almenys, una disminució notable de la seva gravetat.

El que cal i urgeix, és decisió i energia! Aquest problema no té espera ni admet dilacions. La paraula ha de donar pas a l'acció immediata.

Perfils Sindicals

De cara a l'esdevenidor

Ens hem proposat, més d'una vegada, de fer veure com n'és d' injustificada la confiança que molts obrers senten pel que fa referència a les possibilitats de treball en l'esdevenidor d'Espanya; i hem de confessar que el nostre propòsit ha estat en va. Hi ha tal eufòria en molts homes, en el problema del treball que l'esdevenidor ens depara, que sembla talment com si la lògica i el sentit comú hagi desaparegut d'entre nosaltres.

La confiança que certs homes senten en l'esdevenidor es recolza en una argumentació molt simple. Dels pobles enderrocats dels ponts volats, de les vies de comunicació trossegades, de les obres hidràuliques destruïdes de les fàbriques destrossades, addueixen l'enorme treball que caldrà fer per a reconstruir les destrosses de la guerra per a fonamentar amb aquests arguments la confiança d'haver-se resolt l'atur forçós en l'esdevenidor d'Espanya. Els qui els agrada d'agafar-se les coses pel cantó trágic, us recordaran una altra cosa; els milers de víctimes que la guerra fa; els estralls quantiosos de vides d'homes, per a fermar més llur convicció que l'esdevenidor pot mirar-se amb tota confiança.

Ara bé; una cosa és la necessitat de fer un treball, una altra cosa és tenir les possibilitats de fer-lo. La placidesa amb que molts albiren l'esdevenidor del treball, han de pensar—és bo que comencin a pensar—que tot depen de la manera de com s'enfoqui l'economia de la República un cop s'hagi acabat la guerra. Tot depen si es dona preponderància al diner o bé al treball.

Ens afanyem a dir des d'ara que el problema de la reconstrucció de l'economia de la República no pot solucionar-lo el diner, si veritablement anhelem la independització total del nostre poble; car aquells que es refien d'un emprèstit exterior, per a posar en marxa l'economia del país que la guerra a destruït, no s'han donat ben bé compte del perill que significa, tant per la independència

de voluntat nacional com per el futur de les qüestions socials.

Moltes vegades, abans de la guerra, havíem tingut ocasió de llegir en els extractes de les sessions de Corts com algú diputat, de tant en tant, demanava la construcció de vies de comunicació per algú poble, la construcció d'alguna obra hidràulica per a augmentar la riquesa d'una comarca, la construcció de línees telefòniques per a pobles mancats de comunicació, etc. etc. i el ministre que afectava aquestes qüestions, solia contestar invariablement, que els presupostos no permetien aquestes despeses que originarien aquestes obres. Això volia dir que el diner tenia un valor superior al del treball. En el regim capitalista qua no hi ha diner no hi ha treball encara que hi hagi una multitud de braços inactius—heu-vos-afí la gran paradoxa—que cerquen on treballar, sense ésser atesos, quan hi ha tants pobles mancats de carreteres, quan hi ha tantes comarques que veurien llur riquesa augmentada amb la construcció d'alguna obra hidràulica, quan hi ha tants pobles mancats de comunicació telefònica...

Sí; al cessar el foc destructor de la guerra caldrà reconstruir moltes coses; que ja precisaven construir-les abans de la guerra, i les que la guerra ha originat, però, com? Ací està el problema de l'esdevenidor del treball en la post-guerra!

Ara mateix malgrat les enormes despeses de la guerra tothom treballa, encara que la major part de la producció està destinada a les necessitats de la guerra, però, en fi és una producció que si en comptes d'ésser per a la guerra fos destinada a les necessitats del poble; podrien crear-se aquelles carreteres, aquelles obres hidràuliques, aquelles instal·lacions telefòniques que quan imperava la pau per manca de diner, no s'havien fet. Per què les necessitats enormes de la guerra són ateses, al contrari de les necessitats del poble? Doncs per una cosa molt senzilla; perquè el diner a deixat de tenir el valor d'abans de la guerra. Ara el diner no val res; el que té valor és el treball. En guerra, encara que sembli una paradoxa, l'economia és més

racional que en temps de pau. Sense diner pot mantenir-se la guerra car el que ara tenim com a moneda no és res més que una inflació monetària i per conseqüent un diner sense cap valor real.

L'esdevenidor del treball a Espanya és greu. Cal que això ho tinguem present. Si l'economia de la República quan acabi la guerra es recolza en el diner, tornarem a tenir l'atur forçós, perquè el que cal reconstruir per a ocupar tota la ma d'obra es necessitaria un emprèstit exterior tan alt que rebassaria la capacitat creditícia d'l nostre poble. No cal que es facin il·lusions aquells que es creuen que sense preocupar-se per l'esdevenidor tot s'arranjà fàcilment. Cal pensar i preocupar-se en l'ordenació dels Sindicats, car si el problema del treball aconseguim que sigui encarrilat valoran el treball en comptes del diner, haurem assolit un objectiu que en l'esdevenidor ens evitarà seriosos mals de caps i grosses dificultats en la marxa ascendent del plet social.

FALK

Defensa Passiva

La Junta de Defensa Passiva acollint l'exponència col·laboració del Front Popular Local i acceptant la suggerència d'aquest relativa a la construcció de refugis en la nostra localitat, va celebrar una reunió el dilluns darrer a la Casa de la Villa, per tal de posar en pràctica aquella i a l'efecte va convocar als companys nomenats delegats dels barris on s'han de construir els refugis.

La finalitat, doncs, de la reunió de referència va ésser l'exposició del pla general a realitzar o sigui que tots els ciutadans col·laborin, amb el seu ajut o aportació personal, a la construcció no d'uns refugis, *sino dels seus refugis*, ja que s'ha procurat sigui construït un a cada barri a l'objecte de que els veïns del mateix puguin, en cas de perill de bombardeig, resguardarse, sense necessitat d'haver-se de desplaçar a llocs distants del seu domicili, ans el contrari el tindran prop ja que la distància més llunyana es procurarà no sigui superior a 80 metres.

La col·laboració o aportació personal dels ciutadans consistirà en que tots procedixin a la construcció, com diem abans del seu refugi, utilitzant les hores vageroses que els deixi el treball. Que millor temps que l'esmerçat en la construcció de la salvaguarda dels seus fills, la seva muller i els seus pares? Qui es negarà doncs a col·la-

borar i a treballar de ferm per a la seguretat dels seus. Tenim la certesa de que no ens mancarà l'apoi i que en època no llunyana Vilafranca tindrà una xarxa de refugis immillorables i estarà a cobert dels criminals atacs aeris de l'aviació facciosa.

Ciutadans: tots a les ordres de la Junta de Defensa Passiva i Front Popular per a construir refugis; tots els moments que tinguem lliures esmercem-los en aquell treball. Petsem sempre la tranquil·litat nostra una vegada tinguem els refugis construïts. Pensem que ja no tindrem, com fins ara, els nostres fills, les nostres mullers i els nostres pares sota la metralla de les ales negres, sino que els tindrem segurs i que aquesta seguretat ens la deurem a nosaltres mateixos. Tots doncs a treballar, fent els sacrificis que calguin.

Els refugis que es construiran, apart de 11 que en la actualitat es troben construint-se, són els que a continuació es relacionen, indicant-se ademés els companys designats delegats dels mateixos:

N.º 12. Perllongació Hospital Comarcal (Carrer Pi Margal). Delegats: Josep Rovira i Emili Figueres.

N.º 13. Igualada, Llibertat, G. Zurbano, Cid, Dos de Maig i F. Cabra (part). Delegats: Manuel Güell Grau i Joan Rafols.

N.º 14. Azaña, A. Guimerà (part) i Prat de la Riba (part). Delegats: Salvador Juncosa i Joan Masachs Ferran.

N.º 15. F. Macià (part), J. Maurin, P. Llorens i Ribera. Delegats: Jaume Domènech Crosas i Josep Mestres.

N.º 16. F. Guardia (part) i F. Macià (reste). Delegats: Salvador Casanovas i Josep Mata.

N.º 17. Tarragona (entre Pi Margall i Vidal). Industrial Metal·lúrgica.

N.º 18. Tarragona (entre P. Ventura i Verdguer) F. Ascaso, Menendez Pelayo i Germanor. Delegats: Josep Sendra i Josep Anguela.

N.º 19. Verdguer (entre Tarragona i 14 Abril), Germanor i carrers situats a l'extrem del de Tarragona. Delegats: Francesc Mallofré i Joan Tort.

N.º 20. 14 Abril (cantonada S. Seguí i P. Ventura). Delegats: Antoni Montaner i Antoni Ventura.

N.º 21. G. Prim, Cort (part), 14 Abril i Pi Margall (part) Delegats: Joan Albornà i Domènec Soler.

N.º 22. R. Llull, Lluís Bello, P. Alagret i Oriol. Delegats: Josep Durich i Albert Ventura.

N.º 23. Constitució (entrant), Cort (part), B.

Durruti (part), P. Regull, Fruita (part), Campa-
nar i A. Guimerà (entre Indústria i Cort). Dele-
gats Dino Ferrari i Sebastià Balaguer.

N.º 24. Placeta Graupera, Graupera, Galce-
ran, Fruita (part) i B. Durruti (part). Delegats: Jo-
sep Capellades i Ezequiel Pallarès.

N.º 25. 1.º de Maig, Puigmoltó (part) P. Puig-
moltó, Font (part), Rafael de Casanova, J. Alujas,
Lluís de Sirval, Plaça Milà i F. Cabra (part). De-
legats: Ferran Serveto i Josep Esteve

N.º 26. Progrès, Delegats: Felix Capellades i
Teodor Massana.

N.º 27. Amalià (part), G. Riego i F. Guardia
(part), Delegats: Pau Feliu i Jaume Vinós.

N.º 28. Amalia (part), Ateneu i F. Layret. De-
legats Josep Gelabert i Ramon Amorós.

N.º 29. M. Pelayo (part), Amàlia (part), R.
Freixes i Germanor (part). Delegats: Marcel·lí
Prades i J. Torrelles.

N.º 30. B. Durruti (part), I Rius, Monserrat,
Bonaire, Raval de la Font, Banys i B. Lostau. De-
legats: Victor Ferrer i Josep Pérez.

¡MUJERES!

*Quando al hacer las faenas de la casa en-
contreis algún trapo que os estorbe, no lo arro-
jéis ni lo destruyáis. Entregadlo en cualquier
Alcaldía o al Servicio de Recuperación, pues es-
tos trapos se convierten en ropas de abrigo para
nuestros combatientes.*

Ateneu Popular del Penadès

S'asabenta als companys i companyes socies,
que s'han obert les matrícules del curs 1938 - 1939
de les següents assignatures: Contabilitat, Gramà-
tica, Taquígrafia, Dibuix, Solfeig, Piano, Tall i
Confecció, Elemental i Gramàtica Catalana.

Dites matrícules son condicionals degut a les
actuals circumstàncies i aquestes en tot cas co-
mençaran el proper dia 3 d'Octubre.

La matrícula quedarà definitivament tancada
el dia 24 de Setembre.

LA JUNTA

*DIFUNDIR E INTENSIFICAR la campaña
de recogida de trapos es empresa que corres-
ponde a todo buen antifascista. En todos los
hogares hay algunos trozos de tejidos o trapos
que, debidamente transformados en telas, se
destinan a nuestros combatientes.*

*—Fomenta entre tus amigos y compañeros
las ventajas incalculables de la recuperación de
chatarra. Recógelo y entrégalo al Servicio de
Recuperación.*

Visat per la Censura

Impremta Claret - Vilafranca del Penadès

HOJAS DE AFEITAR

a precios sin competencia y de calidad insupe-
rable, elaboradas por personal de reconocida capa-
cidad técnica ofrecen

HUOS DE ROGELIO ROJO

(Empresa colectivizada)

Suministro solamente al por mayor. Vilafranca del
Penadès. Despacho para la venta: Rosellón, 168.
Barcelona.

A Z Y M O L

Per a l'agró i que els envasos vinosos es floreixin.

SEPSA

Societat Enològica del Penadès (Empresa col·lec-
tivitzada)

VILAFRANCA

Fábrica de Farines "LA VILAFRANQUINA"

indústria col·lectivitzada

Carrers del Dos de Maig i Manuel Azaña. Tel. 87

AGRICULTORS:

Aproveiteu el temps. Aquesta casa, per la seva
gran capacitat de molturació, entrega al dia les
partides de blat y ordi.

Cooperativa de Fusters, Ebanistes i Carrossers "LA POPULAR"

Exposició i venda de mobles a la Plaça de la
Constitució n.º 39.

Subministre directe al públic

SOLIDESA

GARANTIA